

Twee weken geleden op 1e Paasdag maakten we een schitterende tocht over het Wad van Ameland naar Terschelling .

Het weer was prachtig en ik zat op ons geliefde plekje voorop onze boot. Hier hebben Dickie en ik zo vaak gezeten, onderweg op onze mooie reizen. Zij kwam dan dicht tegen me aan zitten en we keken samen in de verte en genoten in stilte. Omdat het lopen niet meer zo goed ging bleef ze tijdens onze eerst vaarreis

van dit jaar liever op het achterdek. Maar opeens was ze daar! Vol emotie voelde ik dat dit de laatste keer zou zijn... en helaas was dat ook zo.

Dickie kon alleen nog maar lopen als zij zeer sterke pijnmedicatie kreeg. Haar maag en darmen konden de medicatie echter niet meer aan. Er was geen mogelijkheid meer om haar te helpen. Ze heeft een mooie leeftijd van bijna 13 jaar bereikt en ik ben heel dankbaar voor de leerzame en mooie tijd die we samen mochten hebben.

Lieve Dickie, Polleke, Liefie, mijn meisje; je liep 12,5 jaar van mijn leven met me mee. Intens betrokken bij alles, heel wijs en zo lief! Wat zal ik je missen!

De laatste 2 dagen van je leven noemde ik je een paar keer "Stella", dit overkwam mij nooit. Misschien betekent het dat Stella (overleden 2013) op jou wacht... ergens.. waar je geen pijn meer zult hebben.

Dickie is het icoon van HondenaanBoord.nl, als zij er niet geweest was waren mijn boeken niet geschreven en was deze community misschien door iemand anders opgezet. Zij was mijn inspiratiebron en zal dat ook voor de toekomst blijven.

Voor altijd in mijn hart lief meisje.

Trudie Rutten - vrouwtje